

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა
საქართველოს სახელით

12 დეკემბერი, 2018 წელი
თბილისი

შესავალი ნაწილი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგია
მოსამართლე თამარ ლაკერბაია
სხდომის მდივანი ირმა იმნაძე

მოსარჩელე - ქ-----ნ ბ-----ი
წარმომადგენელი - მ-----ე

მოპასუხე - შპს „ი-----ი“
წარმომადგენელი - ნ-----ი

დავის საგანი- უძრავი ქონებაზე მესაკუთრედ ცნობა

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. ქ-----ნ ბ-----ი ცნობილ იქნეს უძრავი ქონების, მდებარე: ქ. თბ-----ი, მ-----ის ქუჩა №-, სართული №-, ბინა №-, ფართი 4---- კვ.მ, საკადასტრო კოდი 0----- მესაკუთრედ.

მოსარჩელემ სასარჩელო მოთხოვნის საფუძვლად მიუთითა შემდეგი:

2011 წლის 31 აგვისტოს ქ-----ნ კ-----ას და შპს „ი-----ი“-ს შორის გაფორმდა უძრავი ქონების ნასყიდობის წინარე ხელშეკრულება, რომლის თანახმადაც ქ-----ნ კ-----ამ მოპასუხისგან 35 000 აშშ დოლარად შეიძინა უძრავი ქონება მდებარე ქ. თბ-----ი, მ-----ის ქუჩა №-, სართული №-, ბინა №-, ფართი 4---- კვ.მ, საკადასტრო კოდი 0----- . ხელშეკრულების გაფორმების შემდეგ მყიდველმა მალევე გადაიხადა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ნასყიდობის ფასი.

2013 წლის 24 დეკემბერს მოსარჩელემ ქ-----ნ კო---თან დადებული

ხელშეკრულების თანახმად 48 000 აშშ დოლარად შეიძინა ზემოაღნიშნული უძრავი ქონება. მოსარჩელის მიერ უძრავი ქონების შეძენის დროისთვის საკუთრებაში გადასაცემ უძრავ ქონებას არ გააჩნდა რაიმე სახის შეზღუდვა საჯარო რეესტრის ამონაწერის თანხმად.

მოპასუხე თანახმა იყო შეცვლილიყო მიდევალ და მხარეებს შორის, რასაც მოწმობს ის გარემოება, რომ 2014 წლის 24 დეკემბერს მოპასუხის თანხმობის სადავო უძრავ ქონებაზე მომავა მესაკუთრედ დარეგისტრირდა მოსარჩელე.

დღეის მდგომარეობით, მოპასუხე განმარტავს, რომ ვერ მოხერხდა ფართის საკუთრებაში გადაცემა იმის გამო, რომ კომპანია 2018 წლიდან რეგისტრირებულია მოვალეთა რეესტრში და ადევს შეზღუდვა. მოსარჩელე რამდენიმე წელია ცხოვრობს სადავო უძრავ ქონებაში მასზე პრეტენზია არ გააჩნია და არც შეიძლება გააჩნდეს მესამე პირს. მან ჩაატარა სარემონტო სამუშაოები და შესაბამისად იხდის კომუნალურ გადასახადებს.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხე შპს „ი-----ი“ წარმოდგენილი შესაგებლით დაეთანხმა სარჩელში მითითებულ ყველა ფაქტობრივ გარემოებას და სარჩელი ცნო. მოპასუხის განმარტებით, სადავო არაა მოსარჩელის მხრიდან ხელშეკრულებით გათვალისწინებული თანხის გადახდის ფაქტი, თუმცა ვერ განხორციელდა მისი მესაკუთრედ რეგისტრაცია იმის გამო, რომ შპს „ი-----ი“ არსებული საგადახადო დავალიანების გამო, რეგისტრირებულია მოვალეთა რეესტრში.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. 2011 წლის 31 აგვისტოს შპს „ი-----ი“-ს და ქ-----ნ კ-----ას შორის დაიდო უძრავი ქონების ნასყიდობის წინარე ხელშეკრულება, რომლის თანახმადაც, ქ-----ნ კ-----ამ იკისრა ვალდებულება გადაეხადა ნასყიდობის ფასი, 35 000 აშშ დოლარის ეკვივალენტი ეროვნულ ვალუტაში, ხოლო, მოპასუხემ იკისრა ვალდებულება მიდევალისთვის გადაეცა უძრავი ქონება მდებარე ქ. თბ-----ი, მ-----ის ქუჩა №-, მე-11 სართული, „1-2“, „ბ-გ“ ღერძებს შორის (ეზოს მხარეს). ქ-----ნ კ-----ას მოპასუხისთვის გადახდილი აქვს ხელშეკრულებით გათვალისწინებული უძრავი ქონების საფასური.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ხელშეკრულება (ს.ფ.19-24);
- ქვითარი (ს.ფ.25)
- მხარეთა ახსნა-განმარტება.

3.1.2. 2013 წლის 24 დეკემბერს ქ-----ნ ბ-----ს და ქ-----ნ კ-----ას შორის დაიდო მომავალი საკუთრების უფლების ნასყიდობის შესახებ

ხელშეკრულება, რომლის თანახმადაც ქ-----ნ კ-----ამ მოსარჩელეს 48 000 აშშ დოლარად მიჰყიდა (საკუთრების უფლებით გადასცა) საჯარო რეესტრში (საკადასტრო კოდი 0-----) შპს „ი-----ი“-ს მიერ მის მიმართ აღებული ვალდებულება (მომავალი საკუთრების უფლება), სრულად, კერძოდ, მიჰყიდა შპს „ი-----ი“-ს მიერ მშენებარე შენობაში, მდებარე მისამართზე ქ. თბ-----ი, მ-----ის ქუჩა №-, სართული №-, ბინა №-, ფართი 4---- კვ.მ, მომავალი საკუთრების უფლება.

აღნიშნული ხელშეკრულების თანახმად, მყიდველის მიერ ნასყიდობის ხელშეკრულების საფასურის გადახდის შემდეგ, ქ-----ნ ბ-----ზე გადავიდა სრულად ის უფლებები, რაც გააჩნდა ქ-----ნ კ-----ას ნასყიდობის საგანთან დაკავშირებით.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- საინფორმაციო ბარათი (ს.ფ.84-87);
- მხარეთა ახსნა-განმარტება.

3.1.3. ქ-----ნ ბ-----ის მიერ გადახდილია 2013 წლის 24 დეკემბრის ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ნასყიდობის საფასური.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება.

3.1.4. 2013 წლის 24 დეკემბრის მომავალი საკუთრების უფლების შესახებ ხელშეკრულების საფუძველზე მოსარჩელე ქ-----ნ ბ-----ი საჯარო რეესტრში დარეგისტრირდა უძრავი ქონების მომავალ მესაკუთრედ.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ს.ფ.28-29);
- მხარეთა ახსნა-განმარტება.

3.1.5. მოპასუხე შპს „ი-----ი“-მ კერ უზრუნველყო მოსარჩელისთვის ხელშეკრულებით განსაზღვრულ უძრავ ქონებაზე მდებარე ქ. თბ-----ი, მ-----ის ქუჩა №-, სართული №-, ბინა №-, ფართი 4---- კვ.მ, საკადასტრო კოდი 0----- საკუთრების უფლების გადაცემა.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება.

3.1.6. მოსარჩელე ქ-----ნ ბ-----ი ცხოვრობს და ფაქტობრივად ფლობს უძრავ ქონებას მდებარე მისამართზე ქ. თბ-----ი, მ-----ის ქუჩა №-, სართული №-, ბინა №-, ფართი 4---- კვ.მ, საკადასტრო კოდი 0-----

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება.

3.1.7. შპს „ი-----ი“ 2017 წლის 07 ივლისიდან რეგისტრირებულია მოვალეთა რეესტრში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ს.ფ.32-34);
- მხარეთა ახსნა-განმარტება.

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

დავის გადაწყვეტისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტობრივი გარემოებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები სამართლებრივად ამართლებს სარჩელის მოთხოვნას. საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებისა და მხარეთა ახსნა-განმარტებების ურთიერთშეჯერების საფუძველზე სასამართლო მიიჩნევს, რომ სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 316-ე, 317-ე, 629-ე, 361-ე, 323-ე მუხლები. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3, 131-ე მუხლები. „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 19³ მუხლი.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 316-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ვალდებულების ძალით კრედიტორი უფლებამოსილია მოსთხოვოს მოვალეს რაიმე მოქმედების შესრულება. ამავე კოდექსის 317-ე მუხლის თანახმად, ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცილებელია მონაწილეთა შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის მიყენების (დელიქტის), უსაფუძვლო გამდიდრების ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებიდან.

ამავე კოდექსის 629-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ნარდობის ხელშეკრულებით მენარდე კისრულობს შეასრულოს ხელშეკრულებით გათვალისწინებული სამუშაო, ხოლო შემკვეთი ვალდებულია გადაუხადოს მენარდეს შეთანხმებული საზღაური. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად კი, თუ ნარდობა ითვალისწინებს რაიმე ნაკეთობის დამზადებას და მენარდე მას ამზადებს თავის მიერ შეძენილი მასალით, მაშინ იგი შემკვეთს გადასცემს საკუთრებას დამზადებულ ნაკეთობაზე.

სახელშეკრულებო ბოჭვის პირობებში პირი ვალდებულია შეასრულოს მის მიერ ნაკისრი ვალდებულებები. სწორედ, აღნიშნულ პრინციპზე მიუთითებს სამოქალაქო კოდექსის 361-ე მუხლის მე-2 ნაწილი, რომელიც განსაზღვრავს ვალდებულების შესრულების ძირითად კრიტერიუმებს. აღნიშნული ნორმის დანაწესის მიხედვით, ვალდებულება უნდა შესრულდეს ჯეროვნად, კეთილსინდისიერად, დათქმულ დროსა და ადგილას. ამდენად, ყოველი შესრულება უნდა შეესაბამებოდეს მოცემულ მუხლში მოყვანილ პირობებს. ჯეროვანი შესრულება შეიცავს რამდენიმე მოთხოვნის დაცვის აუცილებლობას, რომლებიც განსაზღვრავენ, ვინ ვის წინაშე უნდა განხორციელოს შესრულება, რომელი საგნით, სად, როდის და რა გზით უნდა განხორციელდეს იგი. ბრუნვის მონაწილის ვალდებულება, ჯეროვნად შეასრულოს ვალდებულება, ემყარება იმ სინამდვილეს, რომელიც მისთვის ცნობილია და მას ამ სინამდვილისადმი კეთილსინდისიერი დამოკიდებულება ევალება. კეთილსინდისიერად ქცევის ვალდებულება ემყარება სამართალში საზოგადოდ მოქმედ კეთილსინდისიერების ვარაუდს. ეს ვარაუდი განსაზღვრავს სამართლებრივი ურთიერთობის განვითარების საერთო მიმართულებას.

განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ 2011 წლის 31 აგვისტოს შპს „ი-----ი“-ს და ქ-----ნ კ-----ას შორის დაიდო უძრავი ქონების ნასყიდობის წინარე ხელშეკრულება. ქ-----ნ კ-----ას მოპასუხისთვის გადახდილი აქვს ხელშეკრულებით გათვალისწინებული უძრავი ქონების საფასური. ამასთანავე, 2013 წლის 24 დეკემბერს ქ-----ნ ბ-----ს და ქ-----ნ კ-----ას შორის დაიდო მომავალი საკუთრების უფლების ნასყიდობის შესახებ ხელშეკრულება, რომლის თანახმადაც ქ-----ნ კ-----ამ მოსარჩელეს 48 000 აშშ დოლარად მიჰყიდა (საკუთრების უფლებით გადასცა) საჯარო რეესტრში (საკადასტრო კოდი 0-----) შპს „ი-----ი“-ს მიერ მის მიმართ აღებული ვალდებულება (მომავალი საკუთრების უფლება), სრულად, კერძოდ, მიჰყიდა შპს „ი-----ი“-ს მიერ მშენებარე შენობაში, მდებარე მისამართზე ქ. თბ-----ი, მ-----ის ქუჩა №-, სართული №-, ბინა №-, ფართი 4---- კვ.მ, მომავალი საკუთრების უფლება. აღნიშნული ხელშეკრულების თანახმად, ქ-----ნ ბ-----ზე გადავიდა სრულად ის უფლებები, რაც გააჩნდა ქ-----ნ კ-----ას ნასყიდობის საგანთან დაკავშირებით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 323-ე მუხლის თანახმად ხელშეკრულება, რომლითაც ერთი მხარე იღებს ვალდებულებას, უძრავ ნივთზე საკუთრება გადასცეს სხვას ან შეიძინოს იგი, მოითხოვს წერილობით ფორმას.

მხარეთა შორის ვალდებულებით სამართლებრივი ურთიერთობის წარმოშობის საფუძველია წერილობითი ფორმით დადებული ნარდობის ხელშეკრულება. საქმის მასალებით ასევე დადგენილია, რომ მოსარჩელემ სრულად შეასრულა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული თანხის გადახდის ვალდებულება, მოპასუხემ კი ვერ უზრუნველყო მისთვის ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ფართის საკუთრებაში გადაცემა და მისი მესაკუთრედ

რეგისტრაცია საჯარო რეესტრში, რის გამოც მოსარჩელე უფლებამოსილია მოითხოვოს უძრავ ქონებაზე მესაკუთრედ ცნობა.

6.2. „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 19³ მუხლის დანაწესით, მოვალეთა რეესტრში რეგისტრაციისთანავე პირს ეზღუდება შესაბამის რეესტრში რეგისტრაციას დაქვემდებარებული უძრავი და მოძრავი ქონების და სხვა არამატერიალური ქონებრივი სიკეთის განკარგვის (უფლებრივად დატვირთვის) უფლება, გარდა ამ კანონის 19⁴ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევისა.

მოვალეთა რეესტრში რეგისტრაციის გამო მოპასუხეს შეზღუდული აქვს რეესტრში რეგისტრაციას დაქვემდებარებული უძრავი და მოძრავი ქონების და სხვა არამატერიალური სიკეთის განკარგვის უფლება.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის თანახმად, მხარეები სარგებლობენ დისპოზიციურობის პრინციპით, რაც მხარეს ანიჭებს თავისუფლებას განკარგოს თავისი მატერიალური და საპროცესო უფლებები. მითითებული მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, მხარეებს შეუძლიათ საქმის წარმოება მორიგებით დაამთავრონ. მოსარჩელეს შეუძლია უარი თქვას სარჩელზე, ხოლო მოპასუხეს - ცნოს სარჩელი. **თუმცა სასამართლო განმარტავს, რომ ვინაიდან მოპასუხე მხარის მიმართ ვრცელდება ყადაღა/აკრძალვა მთელ მის ქონებაზე აღნიშნული გამორიცხავს მხარის მიერ ისეთი უფლების გამოყენებას (სარჩელის ცნობა) რომელიც გამოიწვევს ქონების ავტომატურ გადასვლას სხვის საკუთრებაში (განკარგვას). შესაბამისად, სასამართლო საქმის არსებითი განხილვის ფარგლებში იღებს გადაწყვეტილებას.**

6.3. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 131-ე მუხლის შესაბამისად, ერთი მხარის მიერ ისეთი გარემოების არსებობის ან არარსებობის დადასტურება (აღიარება), რომელზედაც მეორე მხარე ამყარებს თავის მოთხოვნებსა თუ შესაგებელს, სასამართლომ შეიძლება საკმარის მტკიცებულებად ჩათვალოს და საფუძვლად დაუდოს სასამართლო გადაწყვეტილებას. მოპასუხე მხარეს სადავოდ არ გაუხდია მოსარჩელის მიერ დასახელებული არც ერთი გარემოება.

ამავე კოდექსის მესამე მუხლის მეორე ნაწილით მოპასუხისათვის მინიჭებული სარჩელის ცნობის უფლება მისი მატერიალური უფლების განკარგვის საშუალებაა, ანუ სარჩელის ცნობის საპროცესო უფლების გამოყენებით (დისპოზიციურობის პრინციპი) მოპასუხე განკარგავს თავის მატერიალურ უფლებას. მოვალეთა რეესტრში რეგისტრაციით კი მოპასუხეს შეზღუდული აქვს მატერიალური უფლების - საკუთრების უფლების განკარგვის უფლება. **თუმცა მოსარჩელის სარჩელს სასამართლო აკმაყოფილებს არა მოპასუხის მიერ სარჩელის ცნობის საფუძვლით,**

არამედ - სარჩელის არსებითად განხილვის საფუძველზე.

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაწეული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან.

ამავე კოდექსის 49-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ სასამართლოს მთავარ სხდომამდე მოსარჩელე უარს იტყვის სარჩელზე, მოპასუხე ცნობს სარჩელს ან მხარეები მორიგდებიან, მხარეები მთლიანად თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან.

მართალია, ქ-----ნ ბ-----ის სარჩელი არსებითად იქნა განხილული, თუმცა მოსამზადებელ ეტაპზე მოპასუხემ ცნო სარჩელი. ამდენად, აღნიშნული ნორმის დანაწესიდან გამომდინარე, მოსარჩელეს უნდა დაუბრუნდეს მის მიერ სარჩელზე სახელმწიფო ბაჟის სახით გადახდილი 3 000 ლარი და სარჩელის უზრუნველყოფის შესახებ განცხადებაზე გადახდილი 50 ლარი.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიებასთან დაკავშირებული საკითხები

საქართველო სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 199¹-ე მუხლის მიხედვის სარჩელის მიღებაზე უარის თქმის, სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის, სარჩელის განუხილველად დატოვების ან საქმის წარმოების შეწყვეტის შემთხვევაში სასამართლო თავისი გადაწყვეტილებით (განჩინებით) აუქმებს ამ სარჩელთან დაკავშირებით გამოყენებულ უზრუნველყოფის ღონისძიებას, რაც საჩივრდება ამ გადაწყვეტილების (განჩინების) გასაჩივრებისათვის კანონით დადგენილი წესით. მხარეთა მორიგების შემთხვევაში სასამართლო აუქმებს უზრუნველყოფის ღონისძიებას, თუ მხარეები სხვა რამეზე არ შეთანხმდებიან.

განსახილველ შემთხვევაში, სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება გამოყენებულია. აღნიშნულ სარჩელზე მიღებული გადაწყვეტილებით კი მოსარჩელის მოთხოვნა დაკმაყოფილდა. შესაბამისად, არ არსებობს 2018 წლის 07 ნოემბრის განჩინებით გამოყენებული სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გაუქმების საფუძველი.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3, მე-8, 49-ე, 53-ე, 243-244-ე, 248-249-ე, 257-ე, 259¹-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. ქ-----ნ ბ-----ის სარჩელი შპს „ი-----ი“-ს მიმართ დაკმაყოფილდეს:

1.1. ქ-----ნ ბ-----ი (პირადი №01-----) ცნობილ იქნეს უძრავი ქონების, მდებარე: ქ. თბ-----ი, მ-----ის ქუჩა №-, სართული №--, ბინა №--, ფართი 4---- კვ.მ, საკადასტრო კოდი 0----- მესაკუთრედ და აღნიშნული ფართი აღირიცხოს მის საკუთრებად საჯარო რეესტრში უფლებრივად უნაკლო მდგომარეობაში;

2. მოსარჩელე ქ-----ნ ბ-----ს დაუბრუნდეს მის მიერ სს „თ-----ი“ - ში 06.11.2018 წელს გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 3 000 ლარი (საგადახდო დავალება #-, სახაზინო კოდი: 30-----);

3. მოსარჩელე ქ-----ნ ბ-----ს დაუბრუნდეს მის მიერ სს „თ-----ი“ - ში 06.11.2018 წელს გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 50 ლარი (საგადახდო დავალება #-, სახაზინო კოდი: 30-----);

4. ძალაში დარჩეს საქმეზე 2018 წლის 07 ნოემბრის განჩინებით გამოყენებული სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება;

5. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილი მე-6 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით თბილისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

6. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არუგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

**მოსამართლე
ლაკერბაია**

თამარ